

Soós Amália
ÉLETKÉPEK

A napok rendje magától értetődő,
bámulatos, precíz felület:
kelni hajnalban, zuhanyozni,
étkezni, utazni, aludni,
olvasni, írni, tisztába tenni
mindent, szépen sorban,
dolgozni naphosszat,
higgadtan, figyelmesen,
igyekezni mosolyogni,
megértően közeledni,
kitalálni, eltervezni,
megoldani, befejezni,
összeveszni a főnökkel, ha kell,
örvendetes, hogy néha ránk figyel,
gondtalannak tűnni,
mint kinek minden mindegy,
mint kiben minden mag kikel,
hát lenni kell,
megfelelni, érteni, vitázni,
ferde tükörben egyenesen állni,
optimistán realista lenni,
akadályokat félvállról venni.
Ez a tökéletes szigor:
acélnak látszani, miközben szétfolyunk,
amint belül suhan az úr
és szétterül.

ROMÁNC

Amikor csak a test nyelvén beszéltünk,
erősítettük egymást gesztusainkkal,
egymás mondandóját kiegészítettük,
nem volt mellébeszélés,
hiú dobálózás a szavakkal.
Túl későn értettem meg,
az ilyen nyelv
nem retorika, csak tiszta logika:
minden harmadik kizárt,
s mert benne egy a kettő,
ha egyik igaz, a másik is az.
Ez a nyelv céltudatosabb
a szavaknál, igen törékeny,
kedvhez, alkalomhoz kötött,
és túl sok feltételnek
kell teljesülnie,
hogy egyáltalán megszülessen.

Ma sem tudom, miért,
a szavak nyelve
lassan kiszorította a testét,
volt összeszólalkozás,
aztán ránk ült a hallgatás,
s ma úgy nézel rám, mint kit elfeledtél.
Mégis, mikor találkozunk,
a testem még köszön neked
és álmodja, hogy visszakapja
a nyelvet, ami elveszett.

JÚDÁS

Hol az éjfél utáni nyelv?
Némán, vakon
keresgélem, tapogatom
a zsiros csöndet,
szikkadt félhomályt,
talán ez az a pont,
hol a halál életre vált,
s az én húsvétom is megérkezik,
s véle belőled is valami...
Az utolsó – tán stimmel,
de nincs vacsora,
ajtók alatt terjeng
a lélekfüst szaga.
Hol az éjfél utáni nyelv?
S mi volt éjfél előtt?

Éjszakai tűzvész